

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria sexta post d[omi]nica[m] prima[m] in Quadra. Tex. eua[n]ge. Joa[n]:
v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

dñicam. I. Quadra.

lud meritū p̄mi instanti fuit p̄fectū: q̄a
 incedit q̄ in sc̄do instāri eam accepisset
 in sua d̄spōne necessaria et ifallibil. i.
 i merito p̄fecto q̄d habuisset r̄c. Et t̄o
 sequit. (Et p̄t̄as in eo nō est) q. d. nō
 d̄r nō stare: q̄ vacillet z dubitet: nō ra/
 men totalit̄ auertat a p̄t̄are: sed q̄ sp̄o
 re z totalit̄ auersus est. Est t̄n̄ i eo aliq̄
 p̄t̄as sic z aliq̄ natura: s̄z nō est in eo p̄t̄
 ras oris q̄rū ad suā int̄tōne. q̄z r̄ll al
 q̄n̄ p̄t̄are d̄r: t̄n̄ incedit r̄dē fallere: nec
 op̄is: q̄z om̄e opus est? est malū. i. ad ma
 lū sine ordinariū. Uel hoc d̄r ad ostēden/
 dū q̄ nō solū cecidit: sed etiā q̄ nō surre
 xit vel penituit. Et q̄z nō h̄z in se p̄t̄are
 op̄is: etiā caret p̄t̄are oris q̄rū ē in se.
 T̄o subdit. (Cū loquit̄ mēdaciū ex p̄ri
 is loquit̄) Ubi aduertēdū fm̄ s. Tho.
 q̄ solus deus est ip̄a p̄t̄as z sapia essentī
 aliter: om̄is aut̄ p̄t̄as z sapia creature
 est p̄t̄icipata ex p̄ma. Ideo sol̄ d̄s dicit̄
 p̄t̄are ex p̄rijs. ois aut̄ creatura ex p̄t̄
 cipatione diuine p̄t̄atis/p̄t̄are cogno
 scit̄ z loquit̄. ex p̄rijs aut̄ loquit̄ menda
 ciū. vñ Om̄is hō mendax: vr̄ d̄r ps. sc̄z
 ex se/ seu ex p̄rijs. Licet aut̄ hō sp̄ dicat
 mendaciū cū loq̄t̄ ex p̄rijs: t̄n̄ eōuerso
 vr̄ d̄r s. Tho. cū d̄r mendaciū nō d̄r illd̄
 ex p̄rijs: sed aliq̄n̄ h̄ ab alio accipit̄. i.
 ex diaboli suggestionē. Uñ loq̄ menda
 ciū ex p̄rijs attribuit̄ diabolo p̄ncipali
 ter: q̄z fuit̄ p̄mus mēdax. oēs aut̄ aliq̄ lo
 quunt̄ mendaciū vel ei? suggestionē/ vñ
 eius imitatioe. (Q̄ mendax est) sc̄z q̄
 ad se (z pater) . i. inuētor vel suggestor
 (eius) sc̄z mēdaciū q̄ ad alios. Vñ
 chei aut̄ teste s. Tho. h̄ male intelligē/
 tes z credētes diaboli p̄tem esse mēda
 cis. i. diaboli: ponūt̄ demonū ad inuēcē
 gnationē. Sed intelligēdū est inq̄r p̄
 eius. i. mēdaciū fut̄. Nō em̄ ois q̄ mentit̄
 est mēdaciū p̄r: fm̄ Aug. sed diaboli est
 eius p̄r: q̄z p̄mo illd̄ inuenit̄. Et q̄z sup̄
 onderat̄ eos filios esse diaboli/ inq̄ruz
 erat̄ homicida. ostēdit̄ nūc idē iq̄rū erat̄
 mēdax: cū subdit. (Ego aut̄ q̄ p̄t̄arem
 dico vob̄ / nō creditis mibi) q. d. In h̄
 vos diaboli filios p̄t̄atis q̄ ip̄obatis
 p̄t̄are. Sed si creditis ei vr̄ sup̄ dicit̄
 est: quō d̄r / nō creditis mibi: Ad h̄ d̄r

fm̄ Chrys. q̄z erāt̄ pueri. fm̄ Aug. vñ:
 q̄z erāt̄ aliq̄ de turba. fm̄ Orig. vñ quia
 credebāt̄ aliq̄: pura ea q̄ videbant̄ siḡz
 factorū. sed aliq̄ nō credebāt̄: pura p̄fun
 da q̄ loq̄bat̄. In hac p̄te est documen
 tū in sensu l̄rali. q̄ sic imitatores dei d̄i
 cūt̄ filij d̄i: ita imitatores diaboli d̄cūt̄
 tur ei? filij. z p̄ter sic filij dei d̄r d̄i.
 Iuxta illd̄. Ego d̄xi d̄i est: z filij excel/
 si om̄s. ita filij diaboli d̄cūt̄ possunt̄ dia
 boli. Aug. de q̄st. euāgel. Diaboli non
 spēale est nomē: sed cōe. In q̄cunq̄ em̄
 diaboli opa fuerint inuēta/ diaboli est
 appellādus. Op̄is em̄ nomē est nō natu
 re. Dec ille. Est et̄ aliq̄. i. audicēt̄ libet̄
 p̄bū dei. q̄z sic d̄r Amb. sup̄ B̄ti imaca
 lart̄. p̄bū dei h̄z tripl̄icē p̄t̄atē. i. s̄iāma
 tiuā. H̄ere. xxiij. Nunq̄d nō p̄ba mea
 sūt̄ q̄st̄ ignis zc. Et illūinatiuā. ps. Lu/
 cerna pedib̄ meis p̄bū tuū. Et mūdiffi
 cartiā. Ezech. xxxij. Effundā sup̄ vos
 aquā mundā zc. Et vr̄ p̄z in h̄ euāgel.
 habet̄ in nob̄ tripl̄icē effectū. Primū q̄z
 facit̄ hōiem discipulū ch̄il. vñ d̄r. Uere
 discipul̄ zc. Lūius discipular̄ signū est
 q̄rū ex euāgelij habet̄. p̄mo ip̄a audi/
 tio p̄bi dei. z sc̄do ip̄a respūctio tripl̄icē
 amoris ill̄icit̄. i. domestici q̄ ad penes:
 carnalis q̄ ad alios: z freni q̄ ad mūda/
 na. z appetit̄o amoris diuini. Et sc̄dm
 q̄z facit̄ cogitare p̄t̄arem. Et q̄z vr̄ d̄c
 Augu. p̄t̄as opponit̄ falsitati/ dupl̄i
 citati/ z vanitati: facit̄ nos in mūdantis
 ista r̄tā cognoscere. Sūt̄ em̄ falsa. q̄z p̄
 mittūt̄ delectationē/ z dant̄ tandē ama
 ritudinē. z duplicia. i. mixta. s̄. gaudij
 dolore/ sapia obliuioe zc. et vana rōne
 p̄ncipij: q̄z d̄r nibilo. z medij: q̄z murant̄.
 z t̄mini q̄z cito deficiūt̄. Et tertij: q̄z fa
 cit̄ aim libez in arguēdo/ z in nō peccā
 do: quia p̄t̄as inq̄r lib̄erabit̄ vos.

**Feria sexta post dñicā primā
 in Quadra. Tex. euāge. Joā. v.**

Rat dies festus in deo
 rum: z ascendit Iesus hie
 rosolymam. Est aut̄ hie
 rosolymis probatica pl̄
 scina: q̄ cognomiabat̄ hebraice

Feria. vi. post

bethsaida: quos porticus hñs.
 In his iacebat multitudo ma-
 gna languentiū: cecoz: claudoz:
 aridozū expectantiū aq̄ morū.
 Angelus autē dñi fm̄ tps̄ descē-
 debat in piscinā: et mouebat aq̄.
 Et q̄ prior descendisset in pisci-
 nā post mordeꝝ aq̄ sanus fiebat
 a quocunq; detinebat infirmitate.
 Erat autē q̄dam hō ibi triginta
 et octo annos habēs in infirmita-
 te sua. Hūc cū vidisset iesus ia-
 centes: et cognouisset: quia mul-
 tum iam tps̄ haberet: dicit ei.
 Vis sanus fieri? Respondit ei
 languidus. Domine hoīem nō
 habeo: vt cui turbata fuerit aq̄
 mittat me in piscinā. Dum ve-
 nio em̄ ego alius ante me descē-
 dit. Dicit ei iesus. Surge: tolle
 grabatū tuū et ambula. Et sta-
 tim sanus factus est homo: et sustu-
 lit grabatum suum et ambula-
 bat. Erat autē sabbatū in illo
 die. Dicebāt ergo iudei illi qui
 sanatus fuerat. Sabbatū est:
 non licet tibi tollere grabatum
 tuum. Respondit eis. Qui me
 sanū fecit: ille mihi dixit: tolle
 grabatū tuum et ambula. In-
 terrogauerūt ergo eum. Quis
 est ille homo qui dixit tibi: tol-
 le grabatum tuum et ambula?
 Is autē qui sanus fuerat effe-
 ctus nesciebat quis esset. Iesus
 autē declinavit a turbā con-
 stituta in loco. Postea inuenit
 eum iesus in templo: et dixit il-
 li. Ecce sanus factus es: iam noli
 peccare: ne deterius tibi aliqd
 cōtingat. Abijt ille homo et nu-
 cianit iudeis: quia Iesus esset
 qui fecit eum sanum.

Erat dies festus iu-
 deoz et. Joā. v. In pñt̄ eua-
 gelio fit mērio de miraclo ce-
 lebri qd̄ saluator circa lagulū
 dū q̄dam exhibuit. Et circa h̄ tangūt
 trā pūca: q̄ sūt Miraclo p̄paratio: mi-
 raculi p̄paratio: et miraclo publicatio.
 Quātū ad p̄mū d̄r (Erat dies festus
 iudeoz). i. p̄tecostes fm̄ Ebry. et Da.
 h̄st. h̄ nō sit certū (et ascēdit iesus hie
 rosolymā) ne videret legi p̄rarius: et vt
 simplicē mltitudinē / q̄ tūc maxie cōcur-
 rit pasceret doctrina et miraclo s̄z Ebry
 sofo. (Erat autē hieroso. p̄ba.) i. ouil.
 Grece em̄ p̄baron s̄z Alchut. latine d̄r
 oute (piscina) p̄ antiphrasim fm̄ Dag-
 hist. q̄ d̄r q̄ collecta aq̄ pisces nō habes
 p̄fuerit dicit piscia. Erat autē fm̄ sc̄m
 Tho. p̄p̄ replū ex aq̄s pluuiatib; colle-
 cra. In ista piscina s̄z Alchut. lauabāt
 cadauera deo offerēda / nō solū outū: s̄z
 etiā oīm hostiaz. Et h̄ itelligē p̄mo. nā
 lauabāt ēr sc̄do in luterib; repli. (Que
 cōgminat bebratce bethsaida). i. do-
 mus ouū: eo q̄ inter hostias notabiles
 oues mag; frequētabant. Jō ei ab outū
 bus p̄barica. i. ouilis: et bethsaida. i. do-
 mus outū nūcupata est (quos por. hñs)
 opras recto ad locū p̄moditate (In his
 porticib;) iacebat mltitū. mag; languē-
 ceoz: claudoz: et aridoz expectantiū aq̄
 morū vt tūc se in piscinā p̄cerent: et cū
 subdit cū d̄r (Angelus autē dñi fm̄ tps̄)
 defminatū / et nō p̄tinue (descēdebat in
 piscinā) applicādo frutē suā aq̄ / vt alii
 corpi sibi ex̄nti: et vt credo inuisibiliter.
 Est autē sciendū q̄ angelus caret q̄tra-
 te corpea: cū sit spūs: et p̄nr̄ indiuisibilis
 est: et ex se ab oīm loco separatus et indepē-
 dens. et is p̄r eē nusq̄. i. in nullo loco: sic
 itellec̄ dormiēt; et nō somniantis i nullo
 ē oblecto: s̄z tñ est angelus i loco qñ in eo
 opat. Douet̄ ar̄ localr̄ solū qñ suā p̄ru-
 tez applicat alicui corpi p̄mo: deit̄ alii:
 tra q̄ ip̄e morus et localr̄ nil est aliū q̄ d̄
 uerse ei opat̄ ides sibi inuicē succedent̄
 res: seu vicissitudo opationū sibi inuicē
 succedētū. et dupl̄ mouet̄. Vno mō cō-
 riue, sic angelus ducēs robā, et iste morus.

Dnicā. I. quādra.

nō est h' imaginād^o: sic si indiuisibile (vr
punct^o) suat. nā realiter idiuisibile mo
ueri nō p̄t se: vr p̄bat. vj. P̄hys. Sed
dupl'r sit iste mor^o. Vno mō: q̄ āgel^o p̄
accidēs mouet moro corpe cui ē p̄iūct^o:
sic mouet ania nra mor^o nob. Alio mō:
q̄ āgel^o applicat p̄tutē suā alleui corpi
nō fm vnū p̄iūctū idiuisibile: s̄ fm vnā
p̄tē ei^o diuisibile: quā successiue relinq̄t
z successiue occupat altā eq̄lez. Nec em
īp̄a p̄tus angeli i se z ex p̄tē āgeli sit in
diuisibil^r: tñ recipiunt ex p̄tē obiecti di
uisibil^r. i. applicat diuisibil^r: sic z aia i/
diuisibilis applicat diuisibili corpi. Et
īō īp̄a p̄t^o diuisibil^r. i. i diuisibil^r susce
pta vl' ei applicata ad illō cōp̄at sic altō
corp^o dicto diuisibil^r coextēsiū. Vñ stan
te tali corpe īp̄a p̄t moueri vel angel^o
fm īp̄m vnā p̄tē deserēdo z altā occupā
do. Alio mō angel^o mouet motu discre
to cōposito ex plurib^o q̄z singulū est ps
mor^o z nō est mor^o: s̄z taliū successio est
mor^o: vr cū nunc applicat se huic corpi:
puta. a. z sit z se relinquit totū. a. appli
cat se corpi. b. Iste em applicatiōes sūt
p̄tes mor^o: z successio eaz ē mor^o: nō āt
īp̄az altā ē mor^o. Est autē angel^o vr di
ctū est i se absolut^o ab oi loco: z p̄t cui
vult se applicare ex oib^o corpi: sic cogi
tatio mea i se ē absoluta ab oi obiecto:
sōq̄ dū desino cogitare vnū possū omē
altō qd̄ voluero cogitare: z appetit^o me
us d̄sinēs mouere vnū dignū/p̄t oēm
altū quē voluerit mouere. Et iō cū an
gel^o relinq̄t. a. remanet q̄ntū i se ē abso
lut^o ab oi loco: z p̄t se applicare. b.
vl' c. vel. d. vr vult. Hic ē q̄ ab extremo
ad extremū p̄t moueri n̄ trāseūdo me/
diū: z i vno instāri p̄t eē i celo: i alio i fra
seu i p̄batia piscina. Hec doctria est d̄
mēre scri Tho. j. p. q. liij. Quō autē aia
separata moueat vide i d̄te pascē: z d̄nica
j. post trī. (Et mouebat aq̄) vl' ab ange
lo i mediare vl' ab āgelo mediare q̄daz
ligno qd̄ ibi dicebat eē. Sic em recitat
Dgr hist. qd̄ā tradūt q̄ regina saba li
gnū viderit i domo salt^o libani i hierl^o
cū vistras salomonē: i q̄ ligno diuinit^o
coguit suspēdēdū fore q̄ndā: p̄ter cui^o
morē iteriter regnū iudeoz: z h' īp̄z sal

lomonē significauit cū abcessisset. Qd̄
salomō verit^o durabilitati regni sui cō
sulēs/īfodit lignū illud iuxta tēplū: vbi
mag^o p̄cipita replebat aggerib^o. S̄z p̄
cessu t̄pis facta ē ibi piscina: z appropi
q̄ntē ch̄i t̄pe lignū illō diuinit^o ascendit:
vr eēt i aq̄: z eo moro ab angelo/aq̄ mo
uebat. Inde āt iudei ex illo ligno crucē
d̄ni fecerūt. S̄z vr īdez aīe h' nō ē certū.
In qd̄ā em historia scē crucē d̄i q̄ scēb
fili^o Ade ex p̄cepto p̄ris iust ad paradisu
vn̄ fuerat elect^o: z petiuit ab angelo cu
stode oleū miscētie. Qui dedit illi tria
grana ligni vertit: q̄ plātauit sup sepul
crū Ade: z i tres virgulas coaluerūt: q̄
postmodū cōserūt i vnā arborē q̄ succi
sa fuit i edificatiū tēplū: s̄z nunq̄ potuerit
op̄t p̄gruere. Semp ei q̄nticūq̄z varie
trūcaret/aut plūctoz nimis/aut breuior
erat q̄z necē foret. vn̄ tādē relicta ē velu
ti inurū i acrio tēplū. Leperūt āt hoies
istictu diuio lignū illō reuereri q̄prop̄t
sacerdotes idignari ac veriti/ne q̄ sup
stictu idolatrie subiret/ptecerūt illō i
vltimā piscinā: z madefactū aq̄ descēdit
ad fūdū: donec ch̄i t̄p̄ib^o enatauit: z ac
cidit vr sup. S̄z neq̄ h' certū h' q̄ p̄
habile fiat ex āgeli descēsu z aq̄ mirabi
li mortōe: necnō z sanatiōe ifirmoz alk
qd̄ magni i illa piscina latuisse (Et q̄ p̄
oz descēdissent i piscinā) p̄ se vl' p̄iect^o ab
alio: (post mortionē aq̄) certū forte si iam
cessasset aq̄ moueri (san^o fiebat a q̄cūq̄
detinebat ifirmitate): curabili vl' incu
rabil^r p̄ naturā. Causa autē q̄re de^o hoc
mirabile p̄ aquā opabat assignat a do
ctozib^o p̄cipue a Chry sostomo. Voluit
em de^o hoies assuefacere z inducere ad
baptismū q̄ i t̄p̄e debebat. Vñ p̄cesse
rūt mltre figure: vrputa aq̄ q̄ i lege pur
gabatur imūdiatias corpales: nō veras: s̄z
optinas: q̄ erāt irregularitates qd̄az:
puta eas q̄ erant a cadauere tacto vl' le
pra vel h̄mōi. Deinde dedit exp̄stozez:
vr aquā istam que lauaret corporis sord
des z expelleret ifirmitates eiusdē oc
cultā quadā virtute: sicut z baptismus
p̄tute occulta passionis ch̄i p̄ aquā ab
luit aīe sordes: z aliq̄n certū p̄fert corpo
ralem sanitatē. Hierūamē quā figura

Feria sexta post

deficit a figurato: ista aqua nō sanabit
 nisi corp⁹ ⁊ nisi vnū corp⁹: bap̄tism⁹ at
 sanat aīas ⁊ ifirmitas. Habebat autē effi
 caciā sanandi ista aq̄ fm aliq̄s. P̄tio ab
 hostijs sacrat⁹ vl̄ sacrādis q̄ ibi lauāt: ⁊
 Sc̄do a p̄dic̄to ligno si illa vera sunt. et
 Tertio a motu angeli mouēt⁹. Sanct⁹
 Tho. autē sup̄ Joā. d̄r q̄ sanabat p̄tute
 angeli: s; nō est intelligēdū p̄tute ei⁹ na
 turali: q; nequisset sanare ifirmitates
 p̄ naturā incurabiles cū nō op̄et n̄bil p̄
 causas naturales: pura adhibēdo natu
 rales medicinas: s; a p̄tute angeli sup̄
 naturali q̄ vt minister dei illa miracula
 opabat ex potestate: sic faciūt aliq̄n̄ sc̄ri
 v̄r̄i: quō etiā sacramēta p̄ p̄tute i eis in
 reñtionalr̄ existētē a deo opant ad iusti
 ficatōez aīaz. Sed p̄ his aduertēduz
 ē q̄ ista miracula a duob; p̄nt̄ dici fuisse
 sacra imediate. P̄tio. s. a p̄tute dei: ita
 q̄ nec in aqua/nec in angelo esset ad hec
 aliq̄ v̄r̄i: sed solū signū ⁊ p̄comitantia
 diuine p̄tut⁹: sic tuba est signū belli qd̄
 nō exerceat p̄ tubā: s; p̄ regem ⁊ milites.
 Et sc̄do a p̄tute existēte a deo in angelo
 ⁊ aqua: sic in istrumēt⁹ inreñtionalr̄. Et
 h̄ est veri⁹: ⁊ doctrine sc̄dōz p̄o: m̄ius:
 vt sic in aqua bap̄tismi est p̄tus ad sa
 nandū aīam: ita in aqua piscine illi⁹ eēt
 v̄r̄i⁹ ad sanandū corpa. In hac pte ha
 bem⁹ ex sensu allegorico documētū quē
 admodū noue legis sacra reuereri de
 beam⁹ q̄ grām p̄ferūt ⁊ sanant cōsequēt
 infirmos. Nā fm̄ Aug. hec piscine out
 l̄s aqua p̄lm̄ significat iudeoz: q̄ etiā
 vt ait Beda noīe outū appellat: iuxta il
 lud. Oues pascue ei⁹. Outūq; autē por
 ritib; .i. q̄nq; libris Moȳsi fm̄ Augu.
 claudis in q̄b; ifirmi qdā tacēt: sed non
 sanant: q; lex peccōres p̄uincebat sed nō
 absoluebat: q; illa sacramēta nō p̄fere
 bāt grām: vt habes in die circūcisiōis.
 Ista aq̄ turbata fuit fm̄ Aug. qm̄ fuit i
 ch̄ri passiōe p̄trata: ex ch̄ri doctrina et
 p̄uersatiōe ⁊ miracul⁹: s; occulte ch̄ris eā
 turbauit. quia si cognouissent nūq; dñz
 gl̄ie crucif̄fissent. Sanabat ḡ descen
 des in aquā turbatā. .i. credens in ch̄: isti
 passiōe: p̄tute cul⁹ p̄ fidē sanabant in
 firmi. Aduertēte q̄ ch̄io sanant ifirmi

verbo eius id est p̄ sacramenta noue le
 gis que ex verbis constant: et signis: id
 est corporeis elementis.
 Dicitur autē ista piscina fecit penitē
 tiam in q̄ sanant ifirmitates spūales. Est
 autē tūc ista piscina p̄uosa ad sanandum
 peccā: qm̄ i ea inuenit p̄mo hostia saluta
 ris. .i. mortificatio carnis. Iuxta illud
 Ro. xij. Erit beatus corpa v̄ra hostia san
 ctā. Et sc̄do lignuz crucis. .i. meditatio
 passiōis ch̄ri q̄ sanat languidos. .i. desit
 des: .i. cul⁹ signū fra mora est i passiōe:
 ⁊ cecos. .i. peccātes ex īgrātia: in cul⁹ si
 gnū gurra sanguinis purificauit oculū
 obrusum Longini: tāq; collyriū: ⁊ clau
 dos. .i. peccātes ex ifirmitate: in cul⁹ si
 gnū ch̄ris i passiōe Perrū sic peccātē sa
 nauit. ⁊ aridos. .i. peccātes p̄ maliciā: sic
 p̄t; i dextro latrone. etiā illū q̄ xxxvij.
 annos h̄z i infirmitate. q̄. s. h̄z p̄suetud
 nē peccādī: In cul⁹ signū mlra corpa
 putrida i passiōe surrexerūt. Et sc̄tio qm̄
 inuenit i ea mot⁹ angeli: q; .s. aīa q̄ntū
 ad oēs suas potētas mouet fm̄ ageli i
 spiratiōez: q; .s. mouet mēoria ad rumō
 nādū p̄a maleficia ⁊ diuina b̄nificia: itel
 lect⁹ ad credēdū: volūtas ad amādū ⁊
 Quātū ad sc̄dōz post p̄paratōez miracul
 tāgūt ei⁹ p̄petratō: cū d̄r (erat at̄ ibi qdā
 hō) Sic d̄r Ch̄y. hūc qdā eē purat̄ p̄a
 ralyticū d̄ q̄ refert Bar. s; n̄ est ille: q;
 iste ministr⁹ n̄ hēbat q̄p̄iceret illū i pisci
 nā: ille hēbat mlros sui curā agētes: s; ⁊
 loē v̄rozūq; vt ait diuers⁹ ē (xxxvij. an
 nos h̄ns i ifirmitate sua) q̄ p̄t sua peccā
 acciderat ei: vt patebit: vnde diu fuerat
 punit⁹. S; tñ q; pariter d̄i flagellū to
 lerauit: p̄grūū fuit vt sanaret. Est autē
 sc̄dū q̄ ly h̄ns p̄t p̄strui cū ly ibi: ⁊ ē se
 sus: q; i ill̄ porticib; ifirm⁹. xxxvij. ānis
 tacuerit. P̄t̄ etiā p̄strui aut legi cū ly i
 ifirmitate: ⁊ sensus ē: q; fuerat ifirmus
 xxxvij. ānis ibi vl̄ alibi. P̄rim⁹ sensus
 est dubi⁹ q̄uis videat eē Ch̄y. Secū
 dus p̄o cert⁹ (hūc cū vidisset tē⁹ tacētē
 ⁊ cognouisset) n̄ solū inq̄ntū d̄s: s; ē inq̄
 tū hō ex se vel ex relatu ei⁹ vel astantiū
 (q; mlrū tps b̄ter). .s. i ifirmitate: vl̄ for
 te i loco illo (d̄r ei: vis sanus fieri) Vbi
 est aduertēdū fm̄ Ch̄y. ⁊ s. Tho. q;

Dñicam. I. Quadra.

nō statim eū a pncipio sanauit: s; pmo
sibi familtare facit: vt ad fidē futuram
dīspōnat. Nec vt idē dē erigat ab eo p/
sentē fidē. vt aliqñ fecit q̄buidā dīcēdo:
Credis q̄ h̄ possim rē. Iste em̄ nōdum
nouerat maifeste q̄s eēt. Reqrunt autē
de fide q̄ eū cōgrēbār. Accertā vt idēz
dē q̄rit si vult sanari/ex īgrātia: qz estz
supflūū: sed vt oñderet alijs eī patiaz
z q̄ dignior esset sanari q̄. xxxvii. ānos
habens p̄ vnūquēqz annū eripit ab egri
tudine expectās/assidebat z nō desiste
bat. Et fm̄ s. Thom. sic īntrogauit. vt
magis exītraret aīm eius ad sanitatē: z
p̄nter q̄tius ei foret dīnū bñficiū. (Re
spōdet ei languid⁹) rranq̄lle z hēte: in q̄
etiā ei patia oñdit fm̄ Chry. qz. i. nō
est exaspārus ch̄zo dīcēte. Uis san⁹ fie
ri: cū tñ talis īntrogato dērisola vide
ri potuisset (dñe hōiem nō habeo) ful
torē (vt cū turbata fuerit aqua/ mītrat
me in piscinā) ante alios (Dum venio
em̄ ego) ex q̄ p̄tz q̄ se mouebat: sed tar
de. vñ subdit (alī⁹ aī me descēdit) q. v.
Si me velles iuuare z esse h̄ in obseq̄
um meū vsqz ad aq̄ mortōnē: sp̄ tibi ob
ligarer. Nam fm̄ Chry. nesciebat q̄s ef
set ch̄s: vel qd̄ factur⁹ esset: sed spabat
eū fore sibi vtilē ad salutē p̄ corpale mī
nisteriū. S; ch̄s mal⁹ aliqd̄ ei cōtulit:
.i. p̄fectā z ītegrā sanitatē aīe z corpis:
sō subdit (Dicit ei iesus: Surge: tolle
grabatū tuūz) .i. lectū in q̄ iacebat: fm̄
Mag. hīsto. q̄ dē q̄ grabatū est lecerus
paup̄ez: in q̄ capti tñ supponit aliqd̄.
Et dī a graba qd̄ est caput (z ambula)
vt miraculū sit euīdēs: vt ait Chry. et
nō videat phantasia. Iste autē nō dēri
lit: vt dē Chry. dī. Nunqd̄ es maior an
gelo vt īmpio tuo me velis sanare? sed
credidit iūbēri. Et statī san⁹ fact⁹ ē hō.
Et q̄ p̄tz fm̄ Be. q̄ sanatio ch̄i dīffert
ab ea quā faciūt medīci. qz illa ē in rpe
lōgo z mediātibz medīcīnis. hec autē sta
tim z in solo x̄bo. Uñ ista miraculosa ē
etiā si talis īfirmītas p̄ naturā esset cu
rabīlis. qz natura curare nō p̄t illo mō:
sez statim. Aliqd̄ em̄ est sup̄ naturā q̄z
tum ad rem factā. vt statio vel retrocel
sio solis: aliqd̄ q̄rū ad rem factā in hoc

nō simplr: vt cōferre vīcam mortuo. na
tura em̄ pōt vīcā īfundere: sed non ca
dauert aliqd̄ q̄rū ad modū faciendī so
lum: vt cōferre subīco sanitatē et q̄ na
turalit̄ erat sanabīlis p̄cessu rplis. P̄t
ma sunt miracula maria: scda media: ter
tia īnfīma. vt p̄tz. j. p. q. cy. (Et sustu
lit grabatū suū z ambulabat) in signū
p̄fecte sanitatē: z ad dēi glīam z hono
rem. Est tñ norandū fm̄ Aug. q̄ cum
tor tibi essent languid⁹: nō sanauit ch̄s
nisi vnū: qz sanabat corpa fm̄ q̄ cōgrue
bat aīabz. In hac p̄e est documētū mo
rale: q̄ q̄ patient tolerāt dēi flagella: rā
dem merent a deo cōsolari: q̄ p̄o īmpa
rtent ferūt/ a p̄sentibz tormētis ad futu
ra ducunt. Augu. j. de ciuī. dēi. Patia
dēi ad p̄niam īnuītat malos. sic flagel
luz dēi ad patiam erudit bonos. Itaqz
mīscdia dēi fouēdos amplectit bonos:
sic seueritas dēi punīēdos corripit ma
los. Placuit q̄ppe dīuīne p̄uidentie p̄
parare in posteruz bona iustis: q̄b non
fruent īiustis: z mala īmpijs q̄b nō ex
crucīabunt boni. Hec ille.

Doralit̄ etiā sciat mod⁹ q̄ dēo spūa
les īfirmītates curat. P̄mo em̄ exhibi
bet medīcīnā purgatiuā a malis humo
ribz dī. Surge. i. p̄ cōrtitōnē z cōfessio
nem. Dēi scdo cōfortatiuā / q̄ est spes
venīe dī. tolle q̄batū tuū. i. spem mēra
lem. Dicit em̄ grabatū a graba qd̄ est
caput. vt dicitū est. Et tertio meliorati
uam/ q̄ est satisfactio dī. et ambula. Et
q̄rto p̄seruatiuā/ q̄ est cautio circa occa
siones peccādī. dīcēs. iam noll peccare:
ne deterit̄ rē. Periculosa em̄ est recidit̄
uatio. P̄io ex p̄e dēi: qz q̄tius offendit
dēi rōne īgritudinis. Et scdo ex parte
diaboli: qz tanq̄ miles castrū p̄ditū ex
recupatū cauti⁹ munit. Et tertio ex p̄e
hōmis: qz postq̄ se frequēt labi videt
iam ex q̄dam cōsuetudine peccare p̄ nī
hilo duct. īntra illd̄ Prouer. xvii. Im
ptus cū in p̄fūdū pctōz venerit p̄enit.
Quantū ad tertū ponit miracū pu
blicatio: cū dī (Erat autē sabbatū in illa
die) in q̄ nō licz opa fūilia seu corpa
lia facere: z in q̄ facili⁹ posat mltitudo
cōuere ad videndū pdīgū istud. (Dī

cebat q̄ iudei illi q̄ sanus fuerat fact⁹)
 z videbat non obfuarē festum porrado
 grabatū (sabbatū est: nō licz tibi rolle/
 re grabatū tuū) Isti fm Augu. nō ca/
 lūntabant dño / q̄ languidū sanasset in
 sabbato: q̄si eis potuisset respondere q̄
 si ipsi curabant z abstrahēbāt de pureo
 sabbato peccora: ipse posset homines cura
 re: sed illū reprehēdebāt q̄ grabatū por
 rabat: q. d. Si santras nō erat differen
 da: nūqd z opus fuerat ipetrandū: De
 cipiēbant aut iudei: qz op⁹ corpale ad
 glām dei factū cuiusmōi erat h: nō sol
 uit sabbatū: vt prz. qz sacerdotes sine peō
 in tēplo occidebant z lauabant z offere/
 bant hostias (Rūdit eis. Qui me sanū
 fecit: ille mihi dixit. Tolle ḡbatū tuū z
 ambula. q. d. fm Aug. Quare nō acci/
 perē iustione / a q̄ acciperā sanitatem:
 Ille em vt dr scrūs Tho. p opus mira
 culi ondit se habere autoritatē z p̄tē
 diuinā: qua iussit sanatū deferre graba
 tum. Isti fm Lbrz. cogit iudeos non
 esse p̄ncipalit̄ motos ex sanatione. i. ex in/
 uidiā. z id ipam sanatōem publicauit:
 z in mediū adduxit dī. q̄ me sanū fecit.
 Sed ille maligne infrogauerūt: eū sub
 dit (Quis est ille hō q̄ dixit tibi: rolle
 grabatū tuū z ambula?) Nō dicit fm
 Lbrz. q̄ se sanauit: sed q̄ iussit: et h
 ex ea: ē inuidiā: vt dr z lūioze mori. No
 lebāt em p̄fiteri miraculū factū a ch̄o:
 sed de ipō p̄minuitue loq̄bant. (Is aut
 q̄ sanus fuerat effect⁹ / nesciebat q̄s es/
 set) qz diu languid⁹ lacuerat: nec ch̄m
 coḡscēbat (Iesus aut declinauit a tur
 ba cōstituta in loco.) Et h fm Lbrz.
 Primo vt testimoniū languid⁹ esset cre
 dibilis de sua liberatiōe. Secdo vt nō
 plus iudeoz furor accenderet. Tertio
 fm aliq̄s vt daret exemplū aliq̄n fugiē
 dī calūntatores / z iactantiā de opibus
 glōsias (Postea inuenit eū iesus in tē/
 plo) ad qd accesserat grās deo redditu
 rus. Ex q̄ prz q̄ etiā aia eius erat sana/
 ra. Cū em ch̄s esset p̄ncipalit̄ medicus
 animaz: nunq̄ vt dr s. Tho. attulit sa/
 lutem corp̄i: qn pus tpe vel natura at/
 tulit etiā aie (Et dixit illi: Ecce san⁹
 fact⁹ es: iam ampli⁹ noll peccare) Abi
 prz fm Lbrz. q̄ illa egritudo ex pctis
 ei⁹ puenerat: q̄uis plerūq̄ ab alijs cau
 sis oriat. Dedit etiā ch̄s vt idem dr / st
 gnū sue deitatis: qz ondit se el⁹ pctā sel
 uisse. Scrūs Tho. aut dr ch̄m ideo q̄
 busdā sanatis talia dixisse / z non alijs.
 P̄io p̄pter rōnē quā tāglt Lbrz. qz sez
 aliq̄ infirmitates pueniūt a pctis poris
 bus: aliq̄ p̄o non. Secdo: qz aliq̄ erāt pa
 ratoroz ad correctiōnē: fm illud Pro/
 uerb. ix. Noll arguere deorsoz zc. Vel
 tertio: qz in istis hoc mādauit oibz alijs
 (ne deteri⁹ tibi cōtingat). i. ne icurras
 grauoz penā. Vel qz vt dr scrūs Tho.
 recidiuās gutus punit rōnē b̄ficij p̄c
 cepti: vel rōnē poris pene: que illū non
 emēdauit. Lbrz. Si grauē sustineam⁹
 ponā pro poribz pctis: deinde in eadem
 incidim⁹ / gutora patiemur: z hoc deccē/
 ter. Qui em neq̄ supplicio fact⁹ est me
 lioz: vt infensibilis de reliq̄ z p̄cemptoz
 ad mal⁹ duccet tormētū. Si aut hie nō
 oēs pro pctis roquent / nō cōfidamus.
 Nihil hie nos pati pro pctis / signū est
 maioris illic fururi supplicij. Hec ille.
 (Abijt ille hō z nunciauit iudeis) fm
 aliq̄s iste nūciauit iudeis maligne tāḡ
 ch̄i accusator. z isti dicit q̄ p̄t h̄ ch̄s
 tanq̄ p̄monens dixerit ei: iā ampli⁹ nō
 li peccare zc. Sed Augu. dr q̄ hoc fec
 vt euāgelizaret dñm. z s̄tr Lbrz. q̄ hoc
 argumentat ex h: q̄ non dixit iudeis q̄
 iesus esset q̄ iusserat eum tollere graba
 tum: sed dixit / q̄ eū sanauerat: tacēs de
 grabato. Vñ sequit. (Quia iesus erat
 q̄ fecit eū sanū) Et scrūs Tho. dr nō est
 se probabile q̄ post tantū b̄ficiū inḡt
 tus extiterit: maxie qz vt dicitū est / fuit
 etiā in aia sanatus. In ista parte est do
 cumentū in sensu morali fm Augu. q̄
 iesus cognoscit in templo: sed nō in tur
 ba. Alchū. Si grām redemptionis coḡ
 scere volum⁹: z ad eius v̄sionē venire/
 fugienda est turba cogitacionū: z affe
 ctū prauoz declināda iunt cōuenticū
 la. Fugitendū est ad templū: vt noll p̄o
 templū dei studeamus facere: quos de
 us inuolere: z in quibus manere dignet
 tur. Hec ille. Amen.